

EEN RIDDERO(R)DE

Géén verzoek voor mij als dichter
kan mij schier tot hoogmoed drijven
dan voor louter onze ridders
onze zeer behaagde helden
met hun inzet voor beknelden
een gedicht te mogen schrijven

Een volle zaal gedecoreerden
die zich vorstelijk onderscheiden
van zomaar de dorpelingen
Wie zou niet ter plekke zwichten
een ode toe te mogen dichten
aan zo'n schare toegewijden

Een zaal vol linten en vol kruizen
opgeprikt in vol ornat
Trotse lieder uit de polder
door wiens vorst zij deze dagen
fier tot ridder zijn geslagen
de overweging daargelaten

Hoe groots een Koning niet kan wezen
om ongezien wat onderdanen
door wildvreemden aangedragen
zonder iets van hen te weten
een ridderorde aan te meten
Dát is pas volmaakt behagen!

Koester daarom dat genoeg
als bevlogen paladijnen
Draag uw kruis met verve blikken
voordat hij dof en belegen
tot aan de volgende lintjesregen
in uw bureaula zal verdwijnen